

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriæ, 1669

XI. In quo consistat præfatu[m] speciale Deiparæ Virginis auxilium?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

Nota eximium Hæresiarum de prædicatione veritate, & Deiparæ in omnibus singulari beneficentia testimonium.

1430. art. 22. sic dixerit: Videtur mihi, quod impossibile est nos premiari sine MARIÆ suffragio. Veruntamen sunt gradus in ejus auxilio; & quosdam etiam præscitos jurat ad cavendum peccata, vel eorum gravitatem, & per consequens ad pœnæ perpetua mitigationem: quosdam autem jurat ad bonorum fortuna, natura, & gratiæ cumulationem, & per consequens ad periculi, vel damni temporalis evitacionem: & quosdam ad beatitudinis promeritacionem; & sic nemo est expertus ejus superabundanti suffragio, sive plus, sive minus sibi servaverit; imò illi qui nihil meruerunt, sentiunt ejus levamen, &c. ac nonnullis interjectis, subjungit: MARIÆ sepe prævenit merita peccatorum, quia meretur existentibus in crimine, ut resurgant; & sic non est sexus, etas, vel status, vel conditio humani generis, quin necesse habeat auxilium Virginis implorare. Hactenus Wicleph.

CAPUT XI.

In quo consistat præfatum speciale auxilium DEIPARÆ Virginis?

63.

U M in superiori Capite non semel insinuaverimus, DEIPARÆ Virginis exponentes promissionem, de Contrahentibus suis ab æterno incendio eruendis, id potissimum fieri mediante speciali auxilio illis ab eadem Virgine Matre, maximè in mortis periculo aut articulo præstando; restat nunc ut videamus & discutiamus, in quo præsertim præfatum SS. Virginis auxilium consistat. Pro cujus faciliori elucidatione observandum est primò, de fide esse Sanctos in cælo pro hominibus in terris degentibus DEUM orare. Orant verò pro illis non solum in communi, verum etiam in particulari, pro tali, aut tali persona, eausã aut necessitate, &c. Prior asserti pars è sacris paginis constat: nam ante Christi adventum anime justæ perfectè purgatæ, licet divinam nondum viderent essentiam, attamen pro existentibus in hac mortali vita orabant, uti de Onia & Hieremia tradit Liber 2. Machab. c. 15. inquit: *Hic est, qui multum orat pro populo, & universa sancta Civitate, &c.* Altera assertionis pars etiam certa est, quam solide probat Bellarminus lib. 1. de Eccl. Triumph. cap. 18. è Scripturæ ac complurium Patrum testimonijs.

Beati in caelis orant pro hominibus in terris degentibus.

DEIN-

DEINDE advertendum est, licet omnibus Sanctis in cælo regnantibus competat orare pro hominibus in terra militantibus, eosque invocantibus, tum in communi & generali, tum in particulari; nihilominus proprium esse cælorum Reginæ, orare specialiter pro omnibus & singulis, ad eum modum, quo (proportione tamen servatâ) dictum est *suprà*, eam omnibus & singulis in particulari benefacere. Movemur ad hoc asserendum *primò*; quia charitas Virginis non solum secundum actum suæ intrinsecæ benevolentiae, verum etiam extrinsecæ beneficentiæ se extendit ad omnes & singulos in particulari: At sic est, quod juxta proportionem charitatis oratio Beatorum se extendit ad homines sive viatores in terris, &c. quam rationem tetigit S. Thomas 2.2. q. 83. art. 11. dum meminit erroris Vigilantis, qui asseruit, quod dum vivimus mutuo pro nobis orare possimus; postquam autem mortui fuerimus nullius pro alio exaudiatur oratio, contra quem arguit in hunc modum S. Doctor: *Cùm oratio pro alijs facta ex charitate proveniat, quanto sancti, qui sunt in cælis, sunt perfectioris charitatis, tanto magis orant pro viatoribus, qui orationibus juvari possunt, &c.* Probat *secundò*, quod serenissima Virgo oret pro omnibus, & singulis in particulari; quia cùm cæteri Sancti omnium & singulorum hominum, in quibus versantur, necessitates, pericula, & discrimina in particulari non videant, ac cognoscant, regulariter loquendo, & præcisâ speciali revelatione, sed ea duntaxat, quæ ad proprium suum statum attinent: hinc eis pro omnibus & singulis orare, nisi implorentur, non competit, regulariter utique loquendo, &c. secus autem est de sanctissima Virgine, quæ omnium & singulorum hominum necessitates, & pericula in cælo intuetur; imò quæ videt, juxta piam ac probabilem sententiam, in Verbo, quidquid DEUS scientiâ visionis cognoscit, excipiendo actus interiores Christi Domini, cæteraque, quæ ad ipsum singulariter pertinent. Cur autem sanctissima Virgo omnium & singulorum necessitates agnoscat, plures possent rationes proferri: unicam duntaxat in præfenti insinuare, insistendo doctrinæ S. Thomæ, sufficiat. Cùm enim Beatis in cælo competat, videre & cognoscere quidquid ad statum illorum pertinet, omnia verò & singula ad DEIPARAM Virginem spectent: utique ei competet videre & cognoscere omnia & singula, quemadmodum de Christo tradit S. Doctor his verbis: *Nulli intelle-*

L

Non solum in cõmuni, verum etiã in particulari; quod tamen specialius cõpetit SS. Virgini.

Sancti in cælo, quod sunt majores, tanto magis orant pro viatoribus.

Sanctissima Virgo in cælis intuetur ac cognoscit omnium & singulorum hominum necessitates: secus dicendum de alijs Beatis ordinariè loquendo. Et quæ hujus diversitatis sit ratio?

3. p. q. 10.

cui

4. 2.

Qui beato deest, quin cognoscat in Verbo omnia, quæ ad ipsum spectant; ad Christum autem, & ad ejus dignitatem spectant quodammodo omnia, in quantum ei subiecta sunt omnia. Et idem dicendum videtur, proportionem tamen servatâ, & exceptionem semper positâ, quam paulò ante attulimus, de ejus sanctissima Matre, calorum Regina, ac creaturarum omnium Domina.

Deipara V. cooperata fuit Filio suo ad hominum salutem.

Qua autem ratione omnia & singula spectent ad statum sanctissimæ Virginis, ex eo vel unice colligi videtur, quod ipsa singulari modo cooperata sit Filio suo ad hominum salutem; ideòq; ad ceteros Sanctos comparatur, tanquam universalis causa, ad quam referuntur omnia, quæ ad singulos pertinent. Consulatur circa jam dicta præclare differens noster Joseph à JESU-MARIA, in *Historia de vita & excellentiis SS. Virginis. lib. 5. cap. 37.*

Licet ipsa pro omnibus & singulis in particulari oret, specialius nihilominus pro quibusdam sibi magis devotis.

TERTIÒ advertendû est; tametsi serenissima Virgo pro omnibus & singulis oret in particulari, eo modo, quo hactenus fuit expofitum, specialius tamen pro quibusdam orare. Patet hoc imprimis eo, quod speciali affectu charitatis quosdam præ alijs prosequatur, eisq; beneficiat, uti *Cap. 2.* diximus. Ex proportione autem charitatis erga homines, metienda est oratio Beatorum in calo. Constat *secundò* ex eo, quod quædam sunt illi propria, non communi quædam ratione, uti ex mysterio Incarnationis ac Redemptionis nostræ paulò ante deducebamus, sed magis speciali, ac singulari quodammodo; sicut v. g. Religio aliqua, Societas vel Confraternitas in honorem ipsius directè ac primariò instituta, &c.

Præcognoscit semper effectum suarum orationum.

QUARTÒ advertendum, nonnullos asserere, Beatos in calo prænoscere, juxta suum statum, eventus & effectus orationis suæ, cum ad DEUM pro nobis orant; licet alij velint illos orare ignorando, quem effectum eorum oratio sit habitura, donec illum postmodum per revelationem divinam cognoscant. De Beatissima tamen Virgine id certò tenendum est, præcognoscere semper effectum suæ orationis, discrimina atque necessitates Christi Fidelium in Ecclesia militante concernentis: quia, uti diximus, videt omnia, quæ DEUS in Ecclesia operatur, infra Christi animam: proindeq; quando orat, novit quid DEUS facturus sit ob talem orationem; sicuti, proportionem semper servatâ, ex eo, quod sanctissima Christi anima, videt in Verbo omnia, quæ in omnibus temporum differentiis futura sunt, præcog-

præcognoscit sine limitatione, an DEUS facturus sit, quod orat.

Quintò advertendum est, orationem ex eo, quod sit quædam petitio, propriam & peculiarem quoque aptitudinem sortiri ad impetrandum: petitio enim natura sua ad hoc ordinatur: unde oratio ex vi petitionis non habet efficaciam infallibilem, sed solum aptitudinem ad impetrandum. Aliundè igitur recipit suam infallibilitatem; nimirum ex peculiari promissione & misericordia divina, prout constat ex pluribus sæerarum litterarum locis, potissimum ex *Matth. 7.* & *Luce 11. Cap.*

Observandum sextò ad postremò per orationem non solum justificationem subsequenter dona, & auxilia divina impetrari posse, verum etiam primam gratiam. Cum enim juxta S. Thomam impetratio orationis sit secundum voluntatem DEI, qui oratur, ad illa omnia se extendit, quæ potestati divinæ ordinatè subsunt. Ubi advertendum S. Doctorem impetrationem reponere in libertate ac liberalitate DEI, non verò in aliqua obligatione justitiæ; nec per hoc tollitur infallibilitas seu efficacia impetrationis, sed solum innuitur, quod impetratio innititur principaliter & absolutè gratiæ & misericordiæ divinæ, & in ea non attenditur dignitas seu capacitas operis in gratia præstiti. Licet nonnulli velint etiam, concurrentibus omnibus conditionibus requisitis, impetrationem esse ex justitia, eò quòd sit veluti præmium debitum oranti, ratione factæ promissionis sub tali conditione, quam implet orans.

Ex his non erit difficilè respondere ad quæsitum hujus capituli. Dicimus enim speciale auxilium DEIPARÆ Virginis, vi cuius sanctè promisit æternum incendium eum, qui ritè sacrum Scapulare illius gestarit, consistere in speciali ejusdem apud DEUM intercessione atq; impetratione; eo sensu, quo in tribus primis observationibus declaravimus: ita ut orando & specialiter intercedendo pro Confratribus suis, efficiat, ut æternam salutem consequantur, quantum est ex parte sua. Et in hoc sensu jam indè à temporibus S. SIMONIS nostri ad hæc usq; tempora hæc fuit revelatio exposita & intellecta, & per continuam traditionem nobis declarata. Ex quo præsumendum videtur, ortum habere hanc expositionem, sive declarationem ab eodem S. Viro, cui, uti supra dictum est, hæc revelatio secundum omnem suam rationem dilucidè manifestata fuit.

L 2

Es

Vnde orationi adveniat vis impetrativa?

Quænam bona per orationem impetrari valeant?

Impetratio innititur principaliter gratiæ & misericordiæ Dei.

64.

In quo consistat speciale auxiliū à Deipara Confratribus promissū?

Quomodo
SS. Virgo
certiorem
reddiderit
S. Simonē
de hoc spe-
ciali auxi-
lio, ejusq;
effectu?

Angeli in
Verbo cog-
noscent
salutem il-
lorū, quo-
rum sunt
tutelares.
Et quid
circa hoc
dicendum
sit de B.
Virgine.

Exponitur,
quomodo
possit esse
infallibile.
Confratres
B. Virg. nō
damnari.

Et utrum
hoc bene-
ficiū con-
sequi va-
leant pec-
catores?
2. 2. q. 83.
a. 7. ad 3.

Ex quarta observatione deducitur, DEIPARAM Virginem certiorem reddidisse Beatum SIMONEM de effectu specialis hujus suæ intercessionis ac impetrationis pro dictis Confratribus, dum eisdem B. Viro dixit, *in quo quis moriens æternum non patietur incendium*: certiorem, inquam, reddidisse, non ex speciali sibi communicata revelatione, sed ex ea notitia, qua orando & intercedendo simul præcognoscit in verbo suæ orationis & intercessionis eventum, velut quippiam ad suum statum pertinens: cum hæc Confraternitas sit ei pluribus titulis peculiaris & propria. Potest hoc deduci ex doctrina Angelici præceptoris, qui l. p. q. 57. a. 5. differens de Angelis, docet mysteria gratiæ ab eis cognosci, non quidem per species innatas, sed in Verbo, ita, ut *Superiores Angeli perspicacius divinam Sapientiam contemplantes plura mysteria & altiora in DEI visione cognoscunt, que inferioribus manifestant, eos illuminando*; omnes tamen, juxta quod eorum statui & officijs congruit. Ex quo colligere est Angelos in Verbo cognoscere salutem eorum, qui ipsis à DEO ad custodiam commissi sunt, quandoquidem id eorum statui & officio congruat: Ita quoque sanctissima Virgo præcognoscens in Verbo ea, quæ Angeli & Sancti vident, jure merito poterit alijs illa ipsa manifestare; potuitque B. SIMONI nostro vi hujus cognitionis revelare, morientes in sacro Scapulari, æternum non passuros incendium, cum hoc ipsum sit aliquid spectans ad peculiarem ejus statum, & propriam ejusdem in terris Confraternitatem.

Ex quinta observatione sequitur, infallibile esse modo supra exposito, & infra exponendo Confratres nostros à pœnis inferni liberari. Ratio hujus est; quia hoc innitur beneficium orationi DEIPARÆ Virginis, quæ etiam universaliter sumpta annexam habet promissionem ad impetrandum, ex qua oritur hæc infallibilitas. Accedit, illud ipsum S. SIMONI nostro per DEIPARAM Virginem, in quam non cadit mendacium, fuisse revelatum.

Ex ultima observatione inferitur, non solum justos sed etiam peccatores & lapsos posse consequi hoc beneficium Mariani Scapularis nostri. Ratio ejus est, quia hoc beneficium fundatur in oratione & impetratione, qua non solum justis augmentum gratiæ, & perseverantia in bono obtineri potest; verum etiam lapsis ac peccatoribus gratia justificans. Appositè Angelicus Doctor: *Dicendum, inquit, quod*
pro

pro peccatoribus orandum est, ut convertantur; & pro justis, ut perseverent & proficiant.

Confirmatur hoc primò, ex communi Sanctorum & Doctorum sententia. Nam certum est posse Beatos in cælo, imò & viros justos & perfectos in terris primam gratiam, etiam auxiliantem, alijs impetrare. Unde S. Augustinus: *Si Stephanus, inquit, non orasset, Ecclesia Paulum non haberet.* A fortiori ergò de sanctissima Virgine censendum erit, suis orationibus & intercessionibus gratiam conversionis, & salutem æternam peccatoribus impetrare posse, adeoq; potiori adhuc ratione eam Confratribus nostris obtinere, utpotè pro quibus specialim, ut diximus, & peculiariter orat.

Pulchrè declarat hoc sanctus Germanus, licet argumentum in communi solum tractet. *Quis, ait, post tuum Filium ita curam gerit generis humani sicut Tu? quis ita nos defendit in nostris afflictionibus? quis tantò præveniens, nos ab irruentibus liberat tentationibus? quis in supplicationibus adeò pugnat pro peccatoribus? Tu enim cum habeas maternam apud tuum Filium fiduciam & potentiam, nos tuis interpellationibus & intercessionibus ipsi efficiis familiares, & das salutem, & ab æterno liberas supplicio. Omnia tua admirabilia sunt, ò DEIPARA, omnia supra naturam, omnia ingentia, & aliorum vires superantia, propterea & Patrocinium tuum majus est, quam intelligentiâ comprehendi possit.*

Confirmatur secundò, nam status gratiæ non est simpliciter necessarius ad impetrandum. *Omnis enim, qui petit accipit, id est, sive justus, sive peccator, ut optime declarat S. Joan. Chrysof. seu N. Joan. Hieros. Hom. 18. in Oper. imp.* Et ratio favet, nam vis orationis in impetrando nõ defumitur ex dignitate personæ orantis, sed ex misericordia divina. Unde indignitas peccatoris nõ potest obstare, quo minus is etiam infallibiliter quod postulat, impetret, quod egregiè more suo profequitur S. Doctor 2. 2. q. 83. art. 16. & q. 178. art. 2. ad 1. Ex quo sic discurre ad propositum nostrum. Peccator ea, quæ sunt suæ salutis impetrat pro se, & orando consequitur ex misericordia DEI, quod petit, concurrentibus ad bonam orationem requisitis conditionibus; Ergo à fortiori justus, & extra statum peccati constitutus, præsertim verò SS. Virgo, quæ nullam planè unquam peccati labeculam habuit, poterit pro ipsismet peccatoribus longè efficacius exorare, atque impetrare salutem; & cur non etiam efficacissimè pro Confratribus

Serm. 1. de S. Srephan.
Possunt Sancti, & justis, alijs primam gratiam, etiã auxiliantem impetrare.

Serm. de Zona Virg.

Matth. 7.
Status gratiæ non est simpliciter necessarius ad impetrandum.

tribus suis, etsi in statu peccati existentibus, cum & quando specialiter orat pro ipsis.

Quanta sit
orationis
D. Virg.
efficacia?

Tom. 2. in
3. p. disp. 23.
sect. 2.

Excedit in
ea omniū
simul San-
ctorum o-
rationes.

Ex histor.
S. Domini-
ci relata à
Nonato
Tom. 2. c.
11. q. 2.

Unicum su-
spirium D.
Virg. super-
rat preces
Sanctorum
omniū.

Quantæ verò virtutis & efficaciz sit apud DEUM Virginis Ma-
tris intercessio probat inter alios egregiè P. Joan. Bapt. Novatus,
Tom. 2. de Eminent. D. V. cap. 11. quest. 1. & 6. qui etiam *ibid.* q. 2. au-
thoritatibus SS. Patrum & Doctorum, ac rationibus solide confirmat
solam DEIPARÆ intercessionem plus posse apud DEUM, quam in-
tercessionem omnium Sanctorum collectivè sumptam. Hoc ipsum do-
cet Pelbartus, inquit: *Tantum eam DEVS dilexit, ut ipsa in omni petiti-
one à DEO plus valeat impetrare, quam omnes Sancti & Angeli, ac tota Ecclē-
sia mundi, quia ei nihil fas est negare, quæ tanquam Mater potest DEO impe-
rare, & non tantum supplicare, sicut ceteri.* Et P. Suarez: [Si vera sunt
(ait) quæ de charitate & gratia B. Virginis in superioribus docuimus,
existimo à B. Virg. in hac potestate & efficacia non solum Sanctos
singulos, sed omnem etiam cælestem Curiam superari. Itaque si cogi-
tatione fingamus B. Virginem aliquid postulare, totamq; Curiam cæ-
lestem illi resistere (sicut apud Daniele unum Angelus alteri resiste-
bat) potentior esset, majorisque efficaciz & valoris apud DEUM
Virginis, quam reliquorum Sanctorum omnium oratio. Et ita qui-
dem sentiunt Sancti Patres paulò ante citati, estque dignitati *Matris*
maximè consentaneum, & perfectissimæ gratiæ & charitati B. Virgi-
nis quodammodo debitum.] Idem deducit ac confirmat ex SS. Pa-
trum doctrina nost. Joseph à JESU-MARIA, in *Opere supra cit.* plu-
riesque recuso Hispanicè & Italicè.

Hujus quoque efficaciz partheniz ipsi inimici Virginis & no-
stri, dæmones inquam, sunt judices: qui à S. Dominico divinitus
compulsi (priusquam eos è corpore energumeni expelleret) edicere,
*quisnam Sanctorum, post Christum Dominum, esset in cælis, quem dæmones ma-
gis formidarent, & quem homines magis colere deberent?* Responderunt
post longas tandem tergiversationes prorsus inviti ac planè coacti,
*neminem damnari, qui in MARIÆ cultu & obsequio perseverat: nam unicum
susprium ab ea, & per eam SS. Trinitati oblatum, superat & excedit omnium
Sanctorum preces, & magis eam nos formidamus, quam omnes Sanctos Para-
disi, nec contra fideles ejus famulos quidquam possumus prevalere.* Hinc post
complures SS. Patres ac Doctores, (quorum nonnullos superiori
capite produximus, ac permultos varijs in locis suæ *Corona Anni Ma-*
gistris

riani refert noster Joannes Thomas) Gerson sapientissimus affirmat, quod Virgo absolutâ voluntate nihil petit à DEO, quod non obtineat.

Tract. 6. super Magnif.

Hoc luculenter confirmât verba ipsius æternæ Veritatis, quibus apud S. Brigittam lib. 1. revelat. cap. 50. Virginem Matrem suam affatur, inquit: *Benedicta sis Tu à me benedicto Filio tuo. Propterea nulla erit petitio tua ad me, quæ non exaudiatur, & per Te omnes, qui petunt misericordiam cum voluntate emendandi se, gratiam habebunt: quia sicut calor procedit à sole, sic per Te omnis misericordia dabitur, &c.* Ac rursus: *Tanta est mihi dulcedo in verbis Tuis, ut non possim negare, quæ petis, &c.* Rationem hujus, quâ Christus te affici dulcedine asserit, observatione dignam affert Theophilus Alexandr. lib. de Incarnat. Verbi, inquit: *Gaudet Filius orante Matre, quia omnia, quæ nobis precibus sue Genitricis evictus donat, ipsi Matri se donare putat, & accepta ab illa sine patre humanitatis vices reddere, &c.* Ac Gregor. Nicomed. Tuam, ait, *gloriam Creator existimat esse propriam, & tanquam Filius eâ exultans, & quasi exsolvens debitum, implet petitiones.*

MARIA nihil petit à DEO, quod non obtineat. Delectatur Christus verbis & precibus Matris suæ. Orat. de Oblation. Deipara.

CAPUT XII.

Enodantur dubitationes ex præcedentis Capitis doctrina emergentes.

PRIMIS videtur ex dictis sequi omnes & singulos, qui Parthenium gestant Ordinis nostri Scapulare non damnari, quod asserere planè absurdum atque temerarium esse constat. Id autem sequi patet: nam cum hæc propositio, *In quo quis moriens, &c.* sit absoluta, nullam adjunctam habens exceptionem, oratio verò D. Virginis, in qua fundatur, sit impetratoria, quid obstabit, quo minùs omnes & singuli salventur?

65.

RESPONDETUR, omnes & singulos Confratres nostros, quantum est ex parte Virginis, & adjutorij peculiaris per ipsam oblatis salvari; sicut de Fide, Baptismo, Spe, alijsq; similibus, proportionem semper servatâ, dictum est suprâ, justificare & salvare ex parte sua; adeoq; temerè & insipienter diceret aliquis: Ego fidem habeo, quæ salvat, bona igitur opera necessaria mihi non sunt: quia illa ad salutem sufficit: quæ propositio hæretica est, & in Coneil. Tridentino damnata, sess. 6. Canone 9.

Declaratur quomodo omnes Cōfratres salventur, saltem quantum est ex parte SS. Virginis, ejusq; peculiaris auxiliij.

Scien-